

דחף / צליל אנושי

בְּנֵי-עֵדֶן.
חֹהָה.
לְאָדָם אִמְרָה: אֵינָא.
בְּמָקוֹם.
הַתְּפִיחַ.
אֲכֹל נָא.
בְּנֹהָ.
וּכְשֶׁאָדָם.
תָּמָה.
עַל הַסִּיפָה.
שָׂאֵל.
עֹתָה הִיא.
בְּמַעַל:

**”עֲקָרְנוֹת שֶׁל אֵלֶּיךָ יֵשׁ טַעַם וְרִיחַ
וְלֹכֵן, עֲלֵיכֶן, אִישׁ אִינוֹ אֲתוֹכֶח!”**

לפני צומח אל תעוקף
(ולחשיך חגר, סוף)

מעשה כנהג ושמו חיים
שחשב שצמחו לו כנפים.
על הדרך הוא עף,
לפני צומת עקף!

נהג נכבד!

נסה כוחך בשירה. השלם החמשי ושלה בגלויה את הצעתך לשורה החמישית עד 10.4.62 לפי הכתובת: **תחרות חמשירים, ת. ר. 15018 ת"א-יפו**, בציון השם, הכתובת ומס' רשיון הנהיגה. עבור שלושת ההצעות המצויינות **יוענקו פרסים**: אחד בסך 20 ל"י ושנים בסך 10 כ"א.

התשובות תתפרסמה בעתונות.

המועצה הלאומית למניעת תאונות

יעברו גם להבא בשתיקה על פגיעה בו.
מפורת קדושה היא בהעולם הזה:
לחת את הללי צה"ל בדרכם האחרונה,
להנציח את דמותם, להביע בצורה צנועה
זו את תודת האומה לאתם שמסרו את
חייכם בשליחותה.
עוד לפני היחס המערכת הנוכחית,
היה המדור "נפלו למען תחי המולדת" סימן
דרך בעתונות העברית. כשעבר העולם הזה,
לפני 12 שנה פחות שבוע, לידי קבוצה של
חיילים קרביים, שהשתחררו זה עתה, עוד

קרובי רביסמך חנן דויד וחבריו בליווי

גברה נימה זו בעתון. המלחמה למען זכר
יות הנכס והמשפחות השכולות היתה ה
מאבק הגדול הראשון של מערכת זו.
בימי פעולות התגמול הגדולות, אותן
שללנו שיליה מוחלטת, הנצחנו את החיילים
האמיצים שנפלו בהן. כמה מהספרים אלה
— כגון המאמר על ירמי בורדנוב, חלל
פעולת קלקיליה — הובאו בספרי הזכרונות,
הפכו חלק מהספרות העברית של ימינו.
למהרת מיבצע סיני (שגם אותו שללנו),
הקדשנו את גליון האלף שלנו למיבצע ענק
הנצחת דד חלליו. כל חברי המערכת לקחו
או חלק במיבצע זה, בילו ימים ארוכים
בבתי המשפחות השכולות, עזרו להן להת-
גבר על ההלם הראשון של האבידה.

כשבוע שעבר הניצח העולם הזה את
דמויות חללי קרב נוקיבי. חברי המערכת
שהתמו בלוחית, שהו לאחר מכן בתים
השכולים. התוצאה היתה הכתבה "חמש
דמויות לכינרת".
נראה כי מיבצע זה עורר את זעמם של
הבוסים הפוליטיים, המבקשים בכל מחיר
לשים חייץ בין עתון זה לבין חיילי צה"ל.
רק כך אפשר להסביר את התקרית המבישה
המחפירה שאירעה השבוע.
כדבר מובן מאליו, יצא צלם העולם
וזה ביום החמישי לבית החולים, ממנו עמדה
לצאת לווייתו של רביסמך חנן דויד, חלל
הכינרת שנשאר בשדה והותור עלידי ה
סורים. בהגיעו למקום נכנס הצלם לשיחה
ידדותית עם החיילים, חבריו של דויד,

מכתבים

פרטים לתומורת הכללית ומנגנים לפי הור-
אות המנצח.
לדעתי, אם אין אתם יכולים, מכל מיני
סיבות אישיות ובסמינסליות, לבקר ולק-
טול פעולות מעין אלה, היה הפוב ביותר,
אילו הייתם עושים לפחות טובה למדינה
ולא כותבים בכלל על פעולת התגמול האחי-
רונה.
... אין הפעולה שווה את החיים הצעיר-
רים שנקטפו באיבם, ואפילו לא חייו של

לשון הרע
נדמה שנמצא הסמל ההלוצי של "חוק
לשון הרע" (העולם הזה 1278). תפקידו ל
הקנות את הערכים של עולמי-הרמסה לכל
נושאי הרעיונות המיושנים של חושש ה
דיבור.
יעקב אגמון, לונדון
הסמל המוצע עלידי הקורא אגמון —
נחש מקסיקאי בעל שני ראשים מן המאה
ה-14 — ראה תמונה.
פיתוח עיירי נישוד
כ"ב לדצמבר 1961 החלים הכינוס היהודי-
ערבי, אשר התקיים בקולנוע, "מוגרי" בתל-
אביב, לאחר ששמע פרטים על הסכנה אשר
(המשך בעמוד 4)

סמוך הקורא אגמון
אחד מהם. לפחות כאן, אולי, אקבל את
הסכמת הורי החללים וקרוביהם.
רחל דור, ירושלים
העולם הזה מבחין בין ביקורת על המס-